

TRIANGEL

Power with beauty,

juli

Speed with grace

NUMMER 133

Triangel is een uitgave van de
Alvis Owner Club Nederland
www.alvisocn.com

Voorzitter: A.C. Brouwers
Oostende 28, 5702 NP Helmond
tel.: +31(0)653217608
voorzitter@alvisocn.com

Secretaris: A. Hillebrand
Brouwersgracht 33, 1015 GB Amsterdam
tel.: +31(0)206241692
secretaris@alvisocn.com

Penningmeester: J. Hulshof
tel.: +31 (0)683629557
penningmeester@alvisocn.com
AOCN bankrekeningnr.:
ten name van AOCN, Den Haag, Nederland.
IBAN: NL32ABNA0514076704
BIC: ABANLNL2A

Bestuursleden Algemeen:
W. Morrenhof, J. Hackländer

Vertretung deutschen Mitglieder: Jörn Hackländer
T. +49 (0) 1714621182
joern@alvisocn.com

Evenementencommissaris:
Wim Morrenhof (Anton Brouwers)
evenement@alvisocn.com

Registersecretaris: Rob Claasen
tel.: +31(0)653841320
register@alvisocn.com

Redacteur: Anton Brouwers,
tel.: +31(0)653217608

Redactieleden: Ine Stijns, Franz Otto
Corrector Duits: Andreas Rosien
redactie@alvisocn.com

Aanleveren van kopij en foto's:
redactie@alvisocn.com
Tekst in Word (.doc of .docx).

Achter elkaar doortypen, geen harde returns
(geen omhalen) alleen bij nieuwe alinea.

Foto's: [kleine selectie met foto-bijchrift](#),
Bewaar als .jpg file, grootte 300 dpi,
(± 2600 pixels hoog of breed).

Bij veel of grote foto's:
Via www.wetransfer.com sturen naar:
redactie@alvisocn.com

Opmaak: PlanB

**Inleveren kopij en foto's
voor de volgende Triangel
voor 10 september 2023**

Het bestuur/de redactie houdt zich het recht voor ingezonden kopij in te korten of niet te plaatsen. Bestuur/de redactie aanvaarden geen verantwoordelijkheid voor fouten in, of ten gevolge van tekst in de Triangel en/of andere publicaties zoals het register. Ingezonden teksten worden niet gecorrigeerd en gepubliceerd zoals door schrijver aangeleverd. Deelname aan evenementen is voor eigen verantwoording. Het bestuur aanvaardt geen aansprakelijkheid voor geplaatste advertenties. Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van het bestuur, met toestemming dan met vermelding van de bron.

3 Chairman's Column

4 Kalender

5 Nieuw lid

6 Alvis in Nederland

aanvullingen op de geschiedenis
van "Alvis in Nederland" door André Hillebrand

8 Op bezoek

door Ine en Jean Stijns

11 (Kampeer)reis door Namibië

Hans en Ingeborg van der Meijden - Deel 2

15 Fire Flight

Jochen Belzer

22 Vraag en aanbod

23 Schotland IAW 2023 -

Simon en Marijke van Oostveen

27 Packard boot

Andre

28 British car club day

door Rob Claasen

28 Luchtfilter

Franz Otto

29 Fire Flight

Hans van Tongeren

31 Classic days

Voorplaat:
IAW 2023 Crieff - Schotland

Chairman's Column

Beste Alvisten,

Triangel 133 ligt voor u! Zoals in de vorige editie is aangekondigd hebben wij een professioneel bedrijf gevonden om onze Triangel op te maken. Zie hier het eerste exemplaar dat in samenwerking met PlanB is gerealiseerd. De Fire Flight in het Munsterland was een bijzonder geslaagd evenement. Prachtig weer, een goed hotel, en met het bezoek aan het Hebewerk te Waltrop, een boottocht op het Dortmund-Ems kanaal en een rondleiding in kasteel Vischering een weekend om niet snel te vergeten. Jörn en Ulli hebben weer alles uit de kast gehaald en daarmee voor een prachtig evenement gezorgd. Aan deelnemers geen gebrek (18). Aan onze evenementen wordt vaak door dezelfde leden deelgenomen, noem het maar de harde kern van de AOCN. Die harde kern bestaat voor het merendeel uit 60 plussers. De indruk ontstaat dat het vaak meer om de gezelligheid gaat dan om het rijden met ons erfgoed. Niets is minder waar, ook het besturen van onze prachtige voor- en naoorlogse auto's is een belangrijk onderdeel van het Alvis gebeuren. Dat leeftijd een rol gaat spelen is overduidelijk, niet alleen van de auto's maar ook van onze leden. De combinatie van sturen en navigeren is niet altijd eenvoudig en kan tot stress leiden. Reeds enige malen hebben we de routes als GPX bestand aan de deelnemers ter beschikking gesteld. De meeste navigatie systemen kunnen GPX bestanden lezen en daarmee de route weergeven. Misschien moeten we tijdens een evenement een korte uitleg geven hoe GPX bestanden te gebruiken met de verschillende navigatiesystemen. Ook al zijn onze auto's oud en onze leden ook niet meer de jongste, mag dat ons niet weerhouden om gebruik te maken van technische hulpmiddelen die het leven veraangenamen. Misschien komt deze Triangel nog juist voor de Eagle Rally bij jullie in de brievenbus. Hans en Frederike van Tongeren hebben op hun uitnodiging tot deelname weer de nodige aanmeldingen gekregen. Laten we er voor zorgen dat de Indian Run, die door Johan en Janske Hulshof wordt georganiseerd, zich ook kan verheugen op veel deelnemers.

Met een hartelijke groet van jullie voorzitter.

Liebe Alvisten,

Triangle 133 liegt vor Ihnen! Wie in der letzten Ausgabe angekündigt, haben wir eine professionelle Firma gefunden, die unser Triangel gestaltet. Hier sehen Sie das erste Exemplar, das in Zusammenarbeit mit PlanB entstanden ist. Der Fire Flight im Münsterland war eine besonders gelungene Veranstaltung. Schönes Wetter, ein gutes Hotel und mit dem Besuch des Hebewerks in Waltrop, einer Schifffahrt auf dem Dortmund-Ems-Kanal und einer Besichtigung der Burg Vischering ein Wochenende, das man nicht so schnell vergessen wird. Jörn und Ulli haben wieder alle Register gezogen und so für eine wunderbare Veranstaltung gesorgt. An Teilnehmern (18) hat es nicht gemangelt. Unsere Veranstaltungen werden oft von den gleichen Mitgliedern besucht, man nennt sie den harten Kern des AOCN. Dieser harte Kern besteht meist aus Mitgliedern über 60 Jahre. Es wird der Eindruck erweckt, als ginge es oft mehr um den Spaß als um das Fahren unseres Erbgutes. Nichts könnte weiter von der Wahrheit entfernt sein, das Fahren unserer schönen Vor- und Nach-kriegsfahrzeuge ist auch ein wichtiger Teil der Alvis-Szene. Dass das Alter eine Rolle spielt, ist überdeutlich, nicht nur bei den Fahrzeugen, sondern auch bei unseren Mitgliedern. Die Kombination von Fahren und Navigieren ist nicht immer einfach und kann zu Stress führen. Schon mehrfach haben wir den Teilnehmern die Routen als GPX-Dateien zur Verfügung gestellt. Die meisten Navigationssysteme können GPX-Dateien lesen und so die Route anzeigen. Vielleicht sollten wir während einer Veranstaltung eine kurze Erklärung geben, wie man GPX-Dateien mit den verschiedenen Navigationssystemen verwendet. Auch wenn unsere Autos alt und unsere Mitglieder nicht mehr die Jüngsten sind, sollte uns das nicht davon abhalten, technische Hilfsmittel zu nutzen, die das Leben angenehmer machen. Vielleicht landet dieses Triangle kurz vor der Eagle Rally in Ihrem Briefkasten. Auf die Einladung von Hans und Frederike van Tongeren, am Indian Run teilzunehmen, haben sich 17 Mitglieder gemeldet. Johan und Janske Hulshof werden sich in diesem Jahr um den Indian Run kümmern, und ich hoffe, dass auch sie sich über eine große Beteiligung freuen können.

Mit herzlichen Grüßen von eurem Vorsitzenden.

Fred en Corrie Belder

Evenementenkalender 2023

Wat

Wanneer

Waar / Organisator(en)

AOCN evenementen:

Eagle Rally

7 - 8 - 9 juli

Eerbeek – Hans en Frederike van Tongeren

Indian Run

22 - 24 september

Weert - Johan en Janske Hulshof

High Tea

29 oktober

Restaurant de Eetvilla
Soesterbergsestraat 122, 3768 EL Soest

niet AOCN evenementen:

Classic Days Dusseldorf

4 - 6 augustus 2023

Dusseldorf

Concours d'Elegance

1 - 3 september 2023

Soestdijk

British Car Club Day

22 oktober

Expohal Houten

Een nieuw lid

Mei 2023

Even voorstellen, Fred en Corrie Belder woonachtig te Rotterdam. Fred 22-11-1957, Corrie 19-09-1957. Beide 65 jaar oud en sinds kort ook beide gestopt met werken. Wij hebben samen drie kinderen met partners en drie kleinkinderen. Fred heeft 48 jaar gewerkt als zeevaardende, in de scheepsbouw en de laatste 38 jaar bij een internationaal georiënteerd revisie bedrijf. Corrie heeft naast de zorg voor de kinderen ruim 43 jaar in de zorg gewerkt. Wij zijn sinds het begin van deze maand trotse bezitters van de in de club bekende Alvis TC21-100 AM-27-56. De laatste 20 jaar waren wij in het bezit van een MGA uit 1957 waar we met heel veel plezier tochten mee hebben gemaakt in Europa. We hopen op vergelijkbare ervaringen de komende jaren met de Alvis en kijken er naar uit om dit in club verband te gaan blijven.

Fred en Corrie Belder

Ein neues Mitglied

Mai 2023

Wir möchten uns gerne vorstellen. Fred und Corrie Belder, wir wohnen in Rotterdam. Fred 22. 11. 1957, Corrie 19. 09. 1957. Beide 65 Jahre alt und beide haben vor kurzem aufgehört zu arbeiten. Gemeinsam haben wir drei Kinder mit Partnern und drei Enkelkinder. Fred hat 48 Jahre lang als Seemann, im Schiffbau und in den letzten 38 Jahren bei einem international ausgerichteten Überholungsunternehmen gearbeitet. Neben der Betreuung der Kinder hat Corrie über 43 Jahre lang in der Pflege gearbeitet. Seit Anfang dieses Monats sind wir stolze Besitzer des im Club bekannten Alvis TC21-100 AM-27-56. In den letzten 20 Jahren besaßen wir einen MGA von 1957, mit dem wir gerne durch Europa tourten. Wir hoffen auf ähnliche Erfahrungen in den kommenden Jahren mit dem Alvis und freuen uns darauf, dies im Rahmen des Clubs weiter fortzusetzen.

Fred en Corrie Belder

Alvis in Nederland

Nieuwe ontdekkingen.

Van Ab Claasen ontvingen wij weer nieuwe informatie over de eerste Alvis importeur in Nederland, de heer J.G. Clant. Allereerst heeft Ab meer gegevens over de burgerlijke staat van J.G. Clant achterhaald, deze gegevens volgen hierna in dit artikel. Zijn volledige naam was: Johannes Gerardus Clant, en hij leefde van 1892 tot 1955.

Gezin van Johannes Gerardus Clant

Hij is getrouwd met [Wilhelmina Cecile Cools](#).

Ze zijn in de kerk getrouwd op 10 juli 1918 te Gorssel, hij was toen 26 jaar oud.

Het echtpaar woont vanaf 08-08-1919 in Joppe op huisnummer G234a-s-302. Daarvoor op huisnummer G230.

Het echtpaar scheelt in 1923 en woont dan in Den Haag.

Het echtpaar is gescheiden 5 juni 1923 te Den Haag.

J.G. Clant blijkt tijdens zijn Renault garage periode op Boschzicht 't Joppe bij Gorssel, daar in de kerk in 1918 getrouwd te zijn met Wilhelmina Cecile Cools. Hij is daarna nog verhuisd naar Den Haag waar hij in 1923 weer gescheiden is. Zie ook pagina 20 van het boek "Alvis in Nederland".

Algemeen Handelsblad
14-03-1921

R.V. LEIDEN HANDEL MAAKTJES - UCH-HAND
Kantoor: (15016) Garage:
PRINS HENDRIKPLEIN 11 HOFWIJKSTRAAT 30
TELEFOON H 3820 TELEFOON H 7351

RENAULT
2/3 personen torpedo, carrosserie Bronkhorst 12/16 p.k., banden 816 x 105, afneembare velgen. Het gehele van nieuw niet te onder scheiden. Te leveren bij **J.G. CLANT**, Boschzicht 't Joppe bij Gorssel.
Reuzen afslag Vloerzeil f 1.89
2 meter breed. Een extra partij wollen TAPIZ BELGE KARPETTEN.
0 x 4 / 28.75 Slechts korten tijd. **Alléén KINKERSTRAAT 146-148-150**

Alvis in den Niederlanden

Neue Entdeckungen.

Von Ab Claasen erhielten wir wieder neue Informationen über den ersten Alvis-Importeur in den Niederlanden, Herrn J.G. Clant. Zunächst einmal hat Ab mehr über den Familienstand von J.G. Clant herausgefunden, diese Details folgen weiter unten in diesem Artikel. Sein vollständiger Name war: Johannes Gerardus Clant, und er lebte von 1892 bis 1955.

Johannes Gerardus Clant
1892-1955

30 1918

Wilhelmina Cecile Cools
1895-????

J.G. Clant scheint während seiner Zeit in der Renault-Werkstatt am Boschzicht 't Joppe bei Gorssel Wilhelmina Cecile Cools geheiratet zu haben, und zwar in 1918 in der dortigen Kirche. Anschließend zog er nach Den Haag, wo er sich in 1923 wieder scheiden ließ. Siehe auch Seite 20 des Buches "Alvis in den Niederlanden".

01-10-1927

R.V. LEIDEN HANDEL MAAKTJES - UCH-HAND
Kantoor: (15016) Garage:
PRINS HENDRIKPLEIN 11 HOFWIJKSTRAAT 30
TELEFOON H 3820 TELEFOON H 7351

RENAULT
2/3 personen torpedo, carrosserie Bronkhorst 12/16 p.k., banden 816 x 105, afneembare velgen. Het gehele van nieuw niet te onder scheiden. Te leveren bij **J.G. CLANT**, Boschzicht 't Joppe bij Gorssel.
Reuzen afslag Vloerzeil f 1.89
2 meter breed. Een extra partij wollen TAPIZ BELGE KARPETTEN.
0 x 4 / 28.75 Slechts korten tijd. **Alléén KINKERSTRAAT 146-148-150**

Ab heeft ook een zeer fraaie reclame poster ontdekt uit de periode dat J.G. Clant de garage in Hilversum runde, deze panden staan er nog steeds, zijn uiterlijk wel veranderd, maar nog goed herkenbaar. De naam van de garage blijkt: "Leeuwenstein" te zijn geweest. De garage boxen stonden achter het pand aan de Emmastraat. Zie pagina 19 van het boek "Alvis in Nederland".

In de periode dat J.G. Clant de Alvis import in Arnhem runde, adverteerde hij ook met twee Citroën automobielen, de heer van Strien wordt hier nog genoemd als directeur. Zie pagina 57 van het boek "Alvis in Nederland" op pagina 58 staat vermeld dat in 1927 als directeur de heer Bruggeman wordt genoemd dit komt overeen met de hierna volgende advertentie uit de Arnhemse Courant van 01-10-1927, waarin de aankondiging wordt gedaan dat de N.V. Continentale Automobiel Mij. in Arnhem per 1 oktober 1927 wordt omgezet naar de N.V. Automobiel Maatschappij v.h. Houttuin & Co. en dat de heer van Strien zal optreden als directeur.

Weer een leuke aanvulling op de geschiedenis van Alvis in Nederland, in een volgende Triangel meer interessante wetenswaardigheden over ons merk in Nederland.

André Hillebrand.

ALVIS

Telefoon Intercom. 1021-1022

Garage „Leeuwenstein“

J. G. CLANT, HILVERSUM

EMMASTRAAT 36

CITROËN

DE TORPEDO 10 P.K. TOUT ACIER CITROËN met vierwielenmen verenigt alle kwaliteiten in zich welke men tegenwoordig van een open wagen kan eischen

ZUINIGHEID KWALITEIT COMFORT

DE TORPEDO 10 P.K. CITROËN is leverbaar in

De Torpedo „SERIE LUXE“: kleur pauw-clauw, zwarte bekleding, 5 wielen met Michelin ballonbanden FL. 2150.—

De Torpedo „TOURISME LUXE“ met speciale uitrusting: Kleur naar keuze: rood, havane of beige, bijpassende bekleding, speciale schijnschepers van grotere lichtsterkte, elektrische klaxon, kilometer-teller en snelheidsmeter, 8 dagen klokje, dashboardlampje, plaatdriem, ruitenwisscher, 5 wielen met Michelin ballonbanden FL. 2250.—

N.V. Automobiel Import en Handels Onderneming Rijnstraat 86 - Arnhem Directeur J. v. Strien

Ab entdeckte auch ein sehr schönes Werbeplakat aus der Zeit, als J.G. Clant eine Autowerkstatt in Hilversum betrieb. Diese Räumlichkeiten gibt es immer noch, auch wenn sich ihr Aussehen verändert hat, aber noch immer leicht zu erkennen. Der Name der Garage scheint "Leeuwenstein" gewesen zu sein. Die Garagenboxen befanden sich hinter dem Gebäude in der Emmastraat. Siehe Seite 19 des Buches "Alvis in the Netherlands".

In der Zeit, in der J.G. Clant den Alvis-Import in Arnhem betrieb, warb er auch für zwei Citroën-Automobile, Herr van Strien wird hier noch als Direktor genannt. Siehe Seite 57 des Buches "Alvis in Nederland" auf Seite 58 wird erwähnt, dass im Jahr 1927 Herr Bruggeman als Direktor tatsächlich war, dies entspricht der folgenden Anzeige aus der Arnhemse Courant vom 01.10.1927, in der bekannt gegeben wird, dass die N.V. Continentale Automobiel Mij. in Arnhem ab dem 1. Oktober 1927 in die N.V. Automobiel Maatschappij v.h. Houttuin & Co. umgewandelt wird und Herr van Strien als Direktor fungieren wird.

Eine weitere schöne Ergänzung zur Geschichte von Alvis in den Niederlanden, in einer nächsten Triangel mehr interessante Fakten über unsere Marke in den Niederlanden.

André Hillebrand.

Op bezoek bij de Alvis Car Club van New South Wales, Australië

20 februari 2023

Na 3 jaar reisbeperkingen door Covid, konden we dit jaar weer op bezoek bij onze (klein)kinderen in Sydney. We wisten dat er in Australië nog een groot aantal Alvissen rondrijdt en vroegen ons af of er in de regio Sydney ook actieve Alvisten woonden. Na enig gegoogleden vonden we de contactgegevens van de Alvis Car Club van New South Wales.

Ine en Jean Stijns

Een mailtje was gauw gestuurd en een paar dagen later werden we door voorzitter Heather Goldsmith uitgenodigd om deel te nemen aan de maandelijkse ledenvergadering. Vooraf had ze wel onze credentials gecheckt bij onze secretaris André Hillebrand en gelukkig voor ons stuurde André haar een positieve referentie: dus we waren welkom in The Shed, de vergaderlocatie ten huize van de voorzitter. Met een flesje wijn voor de gastvrouw en een sixpack bier (in Australië is het gebruikelijk dat je je eigen drank meeneemt!) tegen we maandag 20 februari naar Lane Cove North, een buitenwijk van Sydney op een half uurtje rijden van ons logeeradres.

We wisten gelijk waar we moesten zijn want er stonden al enkele Alvissen op de oprit en in de tuin. De ontvangst was allerhartelijkst en we maakten kennis met de aanwezige leden. Het viel ons gelijk op dat deze Australische Alvisten nauwelijks verschilden van de Alvis rijders in Nederland: opgewekt, vriendelijk, gastvrij en "of a certain age". Je zou kunnen zeggen dat het rijden in een Alvis bijdraagt tot een lang en actief leven! Ze waren erg benieuwd naar ons verhaal en het clubgebeuren in Nederland.

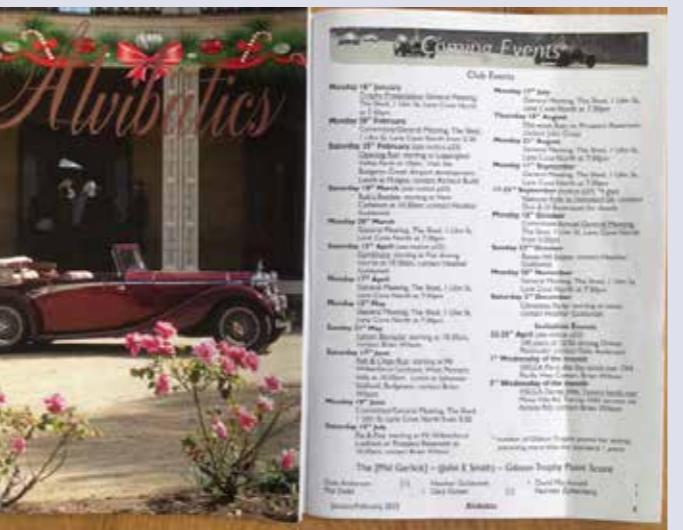

Unser besuch beim Alvis Car Club von New South Wales, Australien

20 Februar 2023

Nach 3 Jahren Reisebeschränkung durch Covid konnten wir dieses Jahr wieder unsere (Enkel-)Kinder in Sydney besuchen. Wir wussten, dass immer noch eine große Anzahl von Alvis in Australien unterwegs ist, und fragten uns ob es aktive Alvisten in der Gegend von Sydney gibt. Nach einem Googeln fanden wir die Kontaktdaten des Alvis Car Club of New South Wales. .

Eine E-Mail war schnell verschickt und ein paar Tage später wurden wir von der Präsidentin Heather Goldsmith eingeladen, an der monatlichen Mitgliederversammlung teilzunehmen. Zuvor hatte sie sich bei unserem Sekretär André Hillebrand nach unseren Referenzen erkundigt,

und zu unserem Glück schickte André ihr ein positives Empfehlungsschreiben. So waren wir im „The Shed“, dem Tagungsort/Vereinsheim im Haus des Vorsitzenden, willkommen. Mit einer Flasche Wein für die Gastgeberin und einem Sechserpack Bier (in Australien ist es üblich, seinen eigenen Alkohol mitzubringen!) machten wir uns am Montag, dem 20. Februar, auf den Weg nach Lane Cove North, einem Vorort von Sydney, der eine halbe Autostunde von unserer Unterkunft entfernt liegt. .

Wir wussten sofort wo wir sein mussten, denn in der Einfahrt und im Garten standen bereits einige Alvis. Der Empfang war sehr herzlich und wir wurden den anwesenden Mitgliedern vorgestellt. Wir bemerkten sofort, dass diese australischen Alvisten sich kaum von den Alvis-Fahrern in den Niederlanden unterschieden, fröhlich, freundlich, gastfreundlich und „in einem gewissen Alter“. Man könnte sagen, dass das Fahren eines Alvis zu einem langen und aktiven Leben beiträgt! Sie waren sehr neugierig auf unsere Geschichte und auf die Clubszenen in den Niederlanden.

Die Tatsache, dass der AOCN Mitglieder aus verschiedenen Ländern hat, war für sie etwas ganz Besonderes und sie konnten sich kaum vorstellen, wie „klein“ Europa ist! Dass man hier innerhalb von 800 Kilometern durch mehr als 7 Länder fahren kann, ist für sie unbegreiflich. Sie waren auch froh, dass sie in Europa nicht tanken müssen; sie fanden unsere Benzinpreise bizarr. Natürlich erfuhren wir auch einiges über die australischen Mitglieder und ihre Autos. Es stellte sich heraus, dass die meisten Alvissen seit ihrer Herstellung in Australien sind und sich oft seit Generationen in denselben Familien befinden. Wie auch Jeremy und Christopher Morris zeigten sie uns Fotos von Christos Alvis SC12/50 Ducksback von 1923. Dieser Wagen wird immer noch sehr häufig gefahren. Riesige Entfernungsfahrten sind auch für Alvis-Fahrer in Australien eine Selbstverständlichkeit. Phill, 88 Jahre jung, aber mit dem Aussehen eines 70-Jährigen, erzählte uns, dass er immer noch regelmäßig mit seinem Alvis TC 21/100 DHC zu seiner Freundin in Brisbane fährt. Immer noch eine Fahrt von über 800 Kilometern. Aber auch die „längste Strecke“ sei er schon mehrmals gefahren. Das ist die berüchtigte Strecke von Adelaide nach Perth, eine 2.800 Kilometer lange Fahrt durch weitgehend unbewohntes Gebiet.

Dat de AOCN leden uit verschillende landen hebben vonden ze heel bijzonder en ze konden zich nauwelijks voorstellen hoe "klein" Europa is! Dat je hier binnen 800 kilometer door meer dan 7 landen kunt rijden is voor hen niet te bevatten. Ook waren ze blij dat ze niet in Europa hoeven te tanken, onze benzinprijs vonden ze bizarre. Uiteraard kregen we ook een en ander over de Australische leden en hun auto's te horen. Het bleek dat de meeste Alvissen al vanaf hun productie in Australië zijn en vaak al generaties lang in dezelfde families. Zoals bij Jeremy en Christopher Morris, zij lieten ons foto's zien van Christo's Alvis SC12/50 ducksback uit 1923. Er wordt nog zeer frequent met deze auto gereden. Ook de enorme afstanden zijn voor Alvisrijders in Australië een gegeven. Zo vertelde Phill, 88 jaar jong maar met de looks van een 70'er, dat hij nog geregeld met zijn Alvis TC 21/100 dhc naar zijn vriendin in Brisbane reed. Toch een trip van ruim 800 kilometer. Maar hij had ook al meerdere malen de "longest stretch" gereden. Dat is de beruchte route van Adelaide naar Perth, een tocht van 2800 kilometer door grotendeels onbewoond gebied.

De club stimuleert haar leden trouwens om zo veel mogelijk in hun Alvissen te rijden door middel van een kilometer challenge. Dit is een competitie waarbij elk lid punten kan verdienen door in zijn/haar Alvis te rijden. Alle afstanden vanaf 20 kilometer tellen mee en eenmaal per jaar is er een prijs voor degene die de meeste kilometers heeft gereden. Voordat de vergadering begon was er eerst een typisch Australische BBQ. Onze dochter had ons vooraf gewaarschuwd dat dat niet zoals wij een BBQ kennen. Het is niet meer dan sneetjes wit casinobrood waar je een worstje tussen legt en een eenvoudige salade. Wij in Nederland zouden daar het vuur niet voor aanmaken!

De vergadering zelf was kort en ter afsluiting reed Heather haar Alvis 12/70 dhc de vergaderruimte binnen en deed aan de hand van foto's verslag van de geschiedenis en de restauratie van deze auto. En, zoals zo vaak, bleek

ook in haar geval dat de restauratie een klein vermogen had gekost. Maar haar motto was: alleen het resultaat telt! Ze vertelde dat in Australië echte vakmensen steeds schaarser worden, met name in de grote steden. Voor goede restaurateurs moet je naar de staat Victoria ten noorden van Melbourne waar voormalige metaalbewerkers uit de industrie het vak nog overdragen aan jonge mensen. Maar ja, dat is op ruim 600 kilometer van Sydney! Dus niet echt praktisch als je tijdens de restauratiewerkzaamheden een vinger aan de pols wilt houden. Vlak voor het donker, dat gaat Down Under heel abrupt, kregen we nog een rondleiding door de garage van Heather. Daar stonden nog een paar andere schatten van haar: een TE 12/50, een FE Front Wheel Drive Coupé en een TD 21.

Voor ons vertrek verraste Heather ons nog met 2 recente clubbladen en een mooie Alvis Club badge. Die laatste zit immiddels op onze auto. En toen was het tijd om afscheid te nemen. Maar niet voordat we waren uitgenodigd om bij een volgend bezoek aan Sydney deel te nemen aan een van hun vele evenementen. Er werd zelfs beloofd dat er dan een Alvis voor ons beschikbaar zou zijn! Dat zullen we zeker onthouden, net als de herinnering aan een mooie kennismaking met gelijkgestemde Alvisten Down Under.

Ine en Jean Stijns

Bevor wir gingen, überraschte uns Heather mit zwei aktuellen Clubmagazinen und einem schönen Alvis Club Abzeichen. Letzteres ist jetzt an unserem Auto. Und dann war es an der Zeit, sich zu verabschieden. Aber nicht bevor wir eingeladen wurden, bei unserem nächsten Besuch in Sydney an einer der vielen Veranstaltungen des Clubs teilzunehmen. Es wurde uns sogar versprochen, dass dann ein Alvis für uns zur Verfügung stehen würde! Das wird uns sicher in Erinnerung bleiben, ebenso wie die Erinnerung an ein tolles Treffen mit gleichgesinnten Alvisten Down Under.

Ine und Jean Stijns

Das Treffen selbst war kurz und zum Schluss fuhr Heather ihren Alvis 12/70 DHC in den Konferenzraum und berichtete anhand von Fotos über die Geschichte und Restaurierung dieses Autos. Und wie so oft stellte sich auch in ihrem Fall heraus, dass die Restaurierung ein kleines Vermögen gekostet hatte. Aber ihr Motto war: Nur das Ergebnis zählt! Sie erklärte, dass in Australien echte Handwerker immer rarer werden, vor allem in den Großstädten. Für gute Restauratoren muss man in den Bundesstaat Victoria nördlich von Melbourne gehen, wo ehemalige Metallarbeiter aus der Industrie das Handwerk noch an junge Leute weitergeben. Aber das sind immerhin über 600 Kilometer von Sydney entfernt! Nicht gerade praktisch, wenn man während der Restaurierungsarbeiten ab und zu den Fertigungsstand sehen möchte. Kurz vor Einbruch der Dunkelheit, die in Down Under sehr abrupt eintritt, bekamen wir eine weitere Führung durch Heathers Garage. Dort standen noch ein paar ihrer anderen Schätze: ein TE 12/50, ein FE Front Wheel Drive Coupé und ein TD 21.

De dag daarop via een mooie weg naar Epupafalls in de Kuneneriver die de grens met Angola vormt. De camping was aan de rivier, we lunchten onder de palmen, de douche bood geen verfrissing, weer erg heet. Vincent werd overall enthousiast begroet. Hij had hier nl. meegewerkt aan de bouw van de camping. We maakten een wandeling langs de rivier met mooie uitzichten naar de watervallen en Angola.

Verslag (kampeer)reis door Namibië. Deel 2

Hans en Ingeborg van der Meijden

De volgende dag richting noorden naar Orupembe door het land van de Himba's. De vrouwen van deze bevolkingsgroep smeren zich in met ocker en geitenvet ter bescherming tegen het woestijnklimaat.

Wij hebben met de auto enkele Himba's een lift gegeven naar een mobiele dokters post. De vrouwen achterin, de mannen op het dak. Verder nog een rit naar een plek met een waterpomp waar we alle jerrycans voor ze gevuld hebben zodat de vrouwen niet een heel eind hoefden te lopen met het water. Vincent had ook nog een dikke winterjas bij zich voor de dorpsoudste. Hij had de jas lang geleden

aan hem beloofd en kon hem nu geven. De man was er zo blij mee dat hij hem bij 40 graden meteen aandeed en niet meer uit. Nu gingen de reis naar Opuwo een vrij grote plaats, met een Spar supermarket een bank waar ik zowaar kon pinnen en een tankstation. Onze Himba kocht hier ocker voor zijn vriendin en allerlei kruiden waar hij nogal geheimzinnig over deed. Later begrepen we dat het met de vruchtbaarheid te maken had. Onderweg veel dieren vooral zebra's en kudu's, Oryx en veel mooie vogels. We konden hier ook onze telefoons gebruiken en het thuisfront bellen. We sliepen hier in het hotel dus weer lekker dutchen, genieten van een mooie sunset en heerlijk eten.

De dag daarop via een mooie weg naar Epupafalls in de Kuneneriver die de grens met Angola vormt. De camping was aan de rivier, we lunchten onder de palmen, de douche bood geen verfrissing, weer erg heet. Vincent werd overall enthousiast begroet. Hij had hier nl. meegewerkt aan de bouw van de camping. We maakten een wandeling langs de rivier met mooie uitzichten naar de watervallen en Angola.

Am nächsten Tag geht es in Richtung Norden nach Orupembe durch das Land der Himbas. Die Frauen dieser Volksgruppe schmieren sich mit Ocker und Ziegenfett ein, um sich vor dem Wüstenklima zu schützen.

Wenn sie eine große Ohumba-Muschel an einer Kette um den Hals tragen, erkennt man, dass sie verheiratet sind. ie dürfen sich auch nie selbst waschen. Es gibt hier Siedlungen, die man besuchen kann, aber man muss einige Dinge mitbringen, wie Mehl usw. Aufgrund des Tourismus sind die Erwartungen schon recht hoch. Vincent fuhr deshalb zu einer befriedeten Siedlung ein Stück weiter die Straße hinunter, wo wir sehr herzlich empfangen wurden und viel über ihre Lebensweise erfuhren. Wir haben das Auto benutzt, um einige Himbas zu einer mobilen Arztpraxis zu bringen. Die Frauen auf dem Rücksitz, die Männer auf dem Dach. Wir machten eine weitere Fahrt zu einem Ort mit einer Wasserpumpe, wo wir alle Kanister füllten, damit die Frauen nicht so weit mit dem Wasser laufen mussten. Vincent hat auch einen dicken Wintermantel für den Dorfläden mitgebracht. Er hatte ihm den Mantel vor langer Zeit versprochen und konnte ihn nun aushändigen. Der Mann war so begeistert, dass er ihn bei 40 Grad sofort anlegte und nicht mehr abnahm. Nun ging die Reise nach Opuwo, einem ziemlich großen Ort mit einem Spar-Supermarkt, einer Bank, wo ich tatsächlich Geld abheben konnte, und einer Tankstelle. Unser Himba kaufte hier Ocker für seine Freundin und alle möglichen Gewürze, über die er ziemlich geheimnisvoll war.

Später verstanden wir, dass es mit der Fruchtbarkeit zu tun hatte. Unterwegs wieder viele Tiere, vor allem Zebras und Kudus, Oryx und viele schöne Vögel. Hier konnten wir auch telefonieren und die Heimatfront anrufen, wir schliefen im

Hotel und hatten wieder eine schöne Dusche, genossen einen schönen Sonnenuntergang und leckeres Essen. Am nächsten Tag fuhren wir auf einer landschaftlich reizvollen Straße

Reisebericht (Camping) Reise durch Namibia. Teil 2

Geen mens te zien er schijnen daar nog mijnen uit de Oorlog met Zuid Afrika te liggen. Op de camping liet Vincent nog even een vers brood bakken. Onderweg bakte Himba ons eigen brood. De volgende morgen op weg naar Oshakati via een prachtige scenicroad langs de Kuneneriver. Op een plaats moesten we door een vrij diepe zijrivier, gelukkig reed er net iemand voor ons met een landcruiser. Toen we zagen dat hij er door kwam plonsden wij er ook veilig door. Bij Oshakati was er voor het eerst ander verkeer op de weg die hier ook geasfalteerd was. Dit is het drukste deel van Namibië. Saai enheet. Tegen het eind van de middag kwamen we bij het hotel met zwembad, wat een luxe. Laat in de avond was het nog 31 graden. Na een nacht in een echt bed vertrokken we naar Etosha National park. Dit is een van de grootste parken in Zuid Afrika. We kwamen hier aan na 2,5 uur rijden over een goede vrij drukke weg,

nach Epupafalls im Kuneneriver, der die Grenze zu Angola bildet. Der Campingplatz lag am Fluss, wir aßen unter den Palmen zu Mittag, die Dusche bot keine Erfrischung, es war wieder sehr heiß. Vincent wurde überall enthusiastisch begrüßt. Schließlich hatte er geholfen, den Campingplatz hier zu bauen. Wir machten einen Spaziergang entlang des Flusses mit schöner Aussicht auf die Wasserfälle und Angola. Es war keine Menschenseele zu sehen, offenbar gab es dort noch Minen aus dem Krieg mit Südafrika. Auf dem Campingplatz hatte Vincent frisches Brot gebacken. Am nächsten Morgen machten wir uns auf den Weg nach Oshakati, und zwar über eine wunderschöne Scenicroad entlang des Kunenerivers. An einer Stelle mussten wir einen ziemlich tiefen Nebenfluss durchqueren, zum Glück fuhr gerade jemand mit einem Land Cruiser vor uns. Als wir sahen, dass er durchkam, sind wir auch sicher durchgefletscht. In Oshakati gab es zum ersten Mal anderen Verkehr auf der Straße, die hier auch geteert war. Dies ist der verkehrsreichste Teil von Namibia. Langweilig und heiß. Am späten Nachmittag erreichten wir das Hotel mit Swimmingpool, was für ein Luxus! Am späten Abend waren es immer noch 31 Grad. Nach einer Nacht in einem richtigen Bett brachen wir auf zum Etosha-Nationalpark, einem der größten Parks Südafrikas. Wir kamen hier nach 2,5 Stunden Fahrt auf einer guten, ziemlich befahrenen Straße an, an die man sich erst einmal gewöhnen muss.

Im Park ist es dann wieder ruhig und wir können uns an der Tierwelt erfreuen. Wir verbringen die Nacht hier in der Ongumalodge. Auf einer früheren Reise durch Namibia wa-

dat is weer even wennen. Eenmaal in het park is het weer rustig en kunnen wij genieten van al het wild.

We overnachten hier in de Ongumalodge. Bij een eerdere reis door Namibië waren hier ook, maar toen kampeerden we. Onguma is een prima startpunt voor Game drives in het reusachtige Etosha park. Werkelijk alles kom je hier in grote hoeveelheden tegen. Heerlijk om bij een water hole een uurtje stil te staan en te kijken naar groepen olifanten, vele soorten antilopen, giraffen, zebra's, Vincent waarschuwde ons dat er leeuwen naderden, hij zag dat aan het gedrag van de andere dieren die wat nerveus werden en ja hoor al gauw kwamen er een paar aan slenteren om te gaan drinken.

De dag erop vertrokken we naar Tsumeb de eerste grotere plaats waar Vincent 2 nieuwe banden onder de auto liet zetten. Wij maakten van die pauze gebruik om door het stadje te wandelen. Daarna reden wij richting Grootfontein onderweg bekeken wij nog de enorme Hobameteorit. In Grootfontein getankt en nog 60 km verder naar Roy's camp we waren de enige kampeerders. Na een koud biertje maakte Himba op ons verzoek nog een keer Thaise kip. De volgende dag zouden we met de Bushman optrekken. Na nog eens 60 km kwamen we in het dorpje. We werden rondgeleid door een jonge knaap die goed Engels sprak

Samen met de medicijnman gingen we het bos in waar hij ons uitlegde hoe het leven daar vroeger was in de Bushmantaal met de vreemde klikgeluiden, goed dat er iemand bij was die dit kon vertalen. Het was heel interessant. Aan het eind van ons bezoek leerde ik nog een pijl en boog maken. Ik kon er helaas niet raakmee schieten tot groot vermaak van de dorpsbewoners. We bleven nog een nacht bij Roy. We hadden gezelschap gekregen van 4 jonge landgenoten die vanuit Botswana waren gekomen. We aten bij Roy Oryx filet en als toetje chocolade koekje met abrikozen. Het einde van onze reis naderde. Nog 1 stop op het Waterbergplateau waar we een mooie wandeling met een gids maakten. Veel bougainvillea, huizenhoge bamboe

ren wir auch hier, aber damals haben wir gezeltet. Onguma ist ein hervorragender Ausgangspunkt für Pirschfahrten im riesigen Etosha-Park. Wirklich alles kann man hier in großen Mengen vorfinden. Es ist großartig, eine Stunde lang an einem Wasserloch anzuhalten und Elefantengruppen, viele Antilopenarten, Giraffen und Zebras zu beobachten. Vincent warnte uns, dass Löwen im Anmarsch seien, er konnte es am Verhalten der anderen Tiere erkennen, die etwas nervös wurden, und ja, bald kam ein Paar zum Trinken angelaufen.

Am nächsten Tag fuhren wir nach Tsumeb, der ersten größeren Stadt, wo Vincent 2 neue Reifen aufziehen ließ. Wir nutzten die Pause, um durch die Stadt zu spazieren. Dann fuhren wir in Richtung Grootfontein und beobachteten unterwegs den riesigen Hobameteoriten. In Grootfontein tankten wir auf und fuhren weitere 60 km zu Roys Camp, wo wir die einzigen Camper waren. Nach einem kalten Bier kochte Himba auf unseren Wunsch hin noch ein Thai-Huhn. Am nächsten Tag sollten wir mit den Buschmännern wandern. Nach weiteren 60 km erreichten wir das Dorf. Wir wurden von einem jungen Mann herumgeführt, der gut Englisch sprach.

Zusammen mit dem Medizinmann gingen wir in den Wald, wo er uns in der Sprache der Buschmänner mit den seltsamen Klickgeräuschen erklärte, wie das Leben dort früher aussah, gut dass jemand da war, der das übersetzen konnte. Es war sehr interessant. Am Ende unseres Besuchs lernte ich, wie man einen Pfeil und Bogen herstellt. Leider konnte ich damit kein Ziel treffen, sehr zur Belustigung der Dorfbewohner. Wir blieben eine weitere Nacht bei Roy. Zu uns gesellten sich 4 junge Landsleute, die aus Botswana gekommen waren. Wir haben bei Roy's Oryxfilet gegessen und zum Nachtisch Schokoladenkekse mit Aprikosen. Das Ende unserer Reise rückte näher. Noch ein Halt auf dem Waterberg Plateau, wo wir eine schöne geführte Wanderung machten. Jede Menge Bougainvillea, haushoher Bambus und viele uns unbekannte Pflanzen. Wir schliefen in der Logde mit Pool mit eiskaltem Wasser, aber die Außentemperatur

en veel ons onbekende planten. We sliepen in de logde met zwembad met ijskoud water maar boven water nog steeds 33 graden in de schaduw. Overal om ons heen hoorde je het geblaf van de bavianen. Het 3 gangen menu was zeer matig. Ons kampeer menu van Vincent en Himba beviel ons beter. Dat kwam natuurlijk ook door de kamp sfeer bij het kampvuur waarop ook gekookt werd. Wij maakten hier ook nog een game drive mee, in de Landrover van de manager. Met de eigen auto mag je daar niet rijden.

We zagen veel neushoorns van heel dichtbij. De dieren worden hier beschermd voor de mens. Verder niet zoveel dieren helaas zagen we ook de zeldzame sabelantilope die hier wel moet zijn niet. Nu rest ons nog de rit naar Windhoek over de geasfalteerde hoofdweg. Nog een laatste check Vincent was zo goed om ons naar de vestiging van de Stichting PAPA in Katatura, de sloppenwijk van Windhoek te brengen.

Hier werden weeskinderen opgevangen voor scholing en een gezonde maaltijd. Deze stichting uit Prinsenbeek heeft hier heel goed werk verricht. Roel Bijl was hier ook actief en heeft ons ook donateur gemaakt. Wij werden heel hartelijk ontvangen door de leiding en de kinderen. Er was nog even tijd om door Windhoek te wandelen voor wij naar het vliegveld gebracht werden voor onze vlucht naar huis via Johannesburg. Hier namen wij afscheid van Vincent waarmee wij 19 dagen lang op reis waren. Dit was overigens de 2e keer dat wij met hem op stap waren, een fantastische man met een enorme kennis van de natuur en samen met zijn assistent Himba bezorgde hij ons een onvergetelijke reis.

Hans en Ingeborg

die eine Schulausbildung und eine gesunde Mahlzeit erhalten. Diese Stiftung aus Prinsenbeek hat hier sehr gute Arbeit geleistet. Auch Roel Bijl war hier aktiv und hat uns ebenfalls zu Spenden gemacht. Wir wurden von der Leitung und den Kindern sehr herzlich empfangen. Wir hatten etwas Zeit, um durch Windhoek zu bummeln, bevor wir zum Flughafen gebracht wurden, um über Johannesburg nach Hause zu fliegen. Hier verabschiedeten wir uns von Vincent, mit dem wir 19 Tage lang unterwegs waren. Es war übrigens das 2. Mal, dass wir mit ihm gereist sind, ein fantastischer Mann mit einem enormen Wissen über die Natur und zusammen mit seinem Assistenten Himba hat er uns eine unvergessliche Reise beschert.

Hans und Ingeborg

Fire Flight op 13 mei 2023

Jochen en Petra Belzer

Fire Flight am 13 mai 2023

Op een onverwacht mooie zaterdag vond de door de leden Jörn en Ulrike Hackländer georganiseerde rit plaats, waarbij Ulli verantwoordelijk kan worden gehouden voor het prachtige weer.

An einem unerwartet schönen Samstag fand die von den Mitgliedern Jörn und Ulrike Hackländer organisierte Ausfahrt statt, wobei sich vor allem Ulli erfolgreich für den Sonnenschein stark gemacht hatte!

Nach einer kurzen Einweisung durch Jörn um 9.45 Uhr ging es von Billerbeck durch das frühlingsgrüne Münsterland auf ausgesuchten schönen Strecken über zahlreiche Dörfer und Weiler (Rorup, Darup, Merfeld, Reken, Sythen, Haltern am See, Flaesheim, Ahsen, Datteln) zum Industriedenkmal „Schiffshebewerk Henrichenburg“. Die Streckenführung war von den Hackländern mehrmals abgefahren und mit dem Navigationsgerät aufgezeichnet worden (zuletzt noch wenige Tage vor dem Event, da es eine neue Baustelle mit Teilstreckensperrung gab)! Der technikaffine Anton hat die Aufzeichnung so bearbeitet, dass Wim Morrenhof sie allen Teilnehmern vorab zur Übernahme in deren Navigationsgeräte zur Verfügung stellen konnte. Diese exzellente Vorbereitung ermöglichte es allen Teilnehmern, die wunderschöne Landschaft zu genießen und dabei stressfrei anzukommen. Der erste Fahrabschnitt mit ca. 60 km dauerte ca. 1,5 Stunden. Wir hatten das Glück, dass wir alle auf dem kleinen nahen Parkplatz, wenn auch eng, parken konnten.

Na een korte briefing door Jörn om 9.45 uur zijn we gestart in Billerbeck. Over goed gekozen mooie routes door het lentegroene Münsterland, via talrijke dorpen en gehuchten (Rorup, Darup, Merfeld, Reken, Sythen, Haltern am See, Flaesheim, Ahsen, Datteln) naar het ons doel, het industrie-monument "Scheepslift Henrichenburg". De route was door de Hackländers verschillende keren gereden en vastgelegd met een navigatieapparaat (voor het laatst een paar dagen voor het evenement, omdat er een nieuwe bouwput was met gedeeltelijke afsluiting van de route)! Techneut Anton bewerkte de route, zodat Wim Morrenhof deze vooraf aan alle deelnemers ter beschikking kon stellen voor overdracht naar hun navigatieapparatuur. Dankzij deze uitstekende voorbereiding konden alle deelnemers genieten van het prachtige landschap en zonder stress de route rijden. Het eerste deel van de tocht, ongeveer 60 km, duurde ongeveer 1,5 uur. We hadden het geluk dat we allemaal konden parkeren op een kleine parkeerplaats bij de scheepslift.

De in 1899 in gebruik genomen scheepslift, die een hoogte van 14 meter in het Dortmund-Eemskanaal overbrugt (van de stadshaven van Dortmund naar het Rijn-Herne-Kanaal, dat in de haven van Duisburg op de Rijn aansluit). In de voorhaven konden we (onder water) nog een historisch binnenvaartschip bezichtigen. In de romp van het schip werd naast het werkgereedschap de familiegeschiedenis van de eigenaar met foto's geillus-

Auf dem 1899 eingeweihten Schiffshebewerk, das eine Stufe von 14 Metern des Dortmund-Ems-Kanals überwand (vom Dortmunder Stadthafen zum Rhein-Herne-Kanal, der im Duisburger Hafen an den Rhein anschließt), konnte man noch im Vorhafen (Unterwasser) ein historisches Binnenschiff besichtigen. Im Schiffsrumph war neben den Arbeitsgeräten die Familiengeschichte

treerd. Daarna wachtte de rondvaartboot "Henrichenburg" op ons voor een tocht van een uur door de kanalen. Aan boord konden we genieten van een verfrissend drankje en werden we door de kapitein van de boot geïnformeerd over de scheepsliften en de kanalen. In 1970 werd de te klein geworden lift (tvoor schepen van 68 m x 8,80 m met een diepgang van 2,00 m, 750 ton, met slechts 150 pk voor de verticale beweging van de bak) buiten gebruik gesteld. in de vorige eeuw werd een nieuwe lift gebouwd, in gebruik van 1962 tot 2005, met een bak 90 m lang en 12 m breed. In 1989 werd ook een kleine schachtschleuse gesloten. in 1989 werd de nu nog in bedrijf zijnde lift (lengte 190 m, breedte 12 m, diepte 4 m) in gebruik genomen. Vervolgens voeren we in noordoostelijke richting langs de oude elektriciteitscentrale (3 eenheden van elk 100 MW, stilgelegd in 2014) en vervolgens langs de nieuwe Datteln-centrale (1 eenheid, 1.100 MW elektrisch, 380 MW stadsverwarming). Datteln 4 is een van 's werelds meest efficiënte met steenkool gestookte centrales en, samen met de identieke eenheid Maasvlakte 3, het meest efficiënte met steenkool gestookte monoblok in Europa. De koeltoren is 180 m hoog. We varren verder langs de aftakking van het Datteln-Hammkanaal tot bijna aan de aftakking van het Wesel-Dattelnkanaal (dat bij Wesel in de Rijn uitmondt), daarna keert het schip en ons aan de andere kant van het kanaal naar onze aanlegplaats in de haven terug te brengen.

In de haven wachtte ons een typische Ruhr-gebied lunch, bereid in een Engelse oldtimerbus, bestaande uit currywurst en friet met mayonaise. Het eengangdiner werd begeleid door zeemansliederen, gezongen door een toevallig aanwezig Shantikoor, wat enige Nederlandse vrienden aanzette tot een dansje en Jan Maarten ten Bos tot het doen van een royale donatie aan de zangers. Zo gestrakt begonnen we aan de terugreis. Afhankelijk van hoe fit je je voelde, kon je de geplande route nemen of rechtstreeks naar het hotel in Billerbeck rijden. Om 19.00 uur verzamelden we ons voor een uitstekend 3-gangen diner. De dag werd afgesloten met een goed glas wijn of bier en interessante gesprekken met andere deelnemers.

der Eigentümerfamilie mit Bildern veranschaulicht nachzulesen. Danach wartete schon der Ausflugsdampfer „Henrichenburg“, um uns für eine einstündige Fahrt durch die Kanäle aufzunehmen. Bei einem erfrischenden Getränk konnten wir den Erläuterungen des Schiffers lauschen: nach Stilllegung (1970) des zu klein gewordenen Hebewerks (Schiffe: 68 m x 8,80 m bei 2,00 m Tiefgang, 750 Tonnen, nur 150 PS für die Senkrechtabewegung des Trogs) wurden im letzten Jahrhundert neben einem neuen Hebwerk (1962 bis 2005; Trog 90 m lang und 12 m breit) und einer kleinen Schachtschleuse (1989 stillgelegt) die heute noch tätige Schleuse (Länge 190 m, Breite 12 m, Tiefe 4 m) 1989 eingeweiht. Es ging dann Richtung Nordosten vorbei an dem alten Kraftwerk (3 Blöcke à 100 MW, seit 2014 stillgelegt) und anschließend dem neuen Kraftwerk Datteln (1 Block, 1.100 MW elektr., 380 MW Fernwärme). Datteln 4 ist eines der weltweit effizientesten Steinkohlekraftwerke und zusammen mit dem baugleichen Block Maasvlakte 3, der leistungsfähigste Steinkohle-monoblock Europas. Der Kühlurm ist 180 m hoch. Weiter vorbei ging es am Abzweig des Datteln-Hamm-Kanals fast bis zum Abzweig des Wesel-Datteln-Kanals (der bei Wesel an den Rhein anschließt), bis das Schiff umdrehte und uns bis zum Hafen auf der Unterseite des alten Hebwerks zurückbrachte.

Im Hafen wartete schon eine typische Ruhrgebietsmahlzeit, zubereitet in einem englischen Oldtimerbus, bestehend aus Currywurst und Pommes mit Mayo auf uns. Begleitet wurde das Ein-Gang-Menu durch Seemannslieder eines zufällig anwesenden Matrosengesangsvereins, was einige unserer niederländischen Freunde zu einem Tänzchen veranlasste und Jan Maarten ten Bos zu einer großzügigen Spende an die sangeslustigen Männer. So gestärkt machten wir uns wieder auf die Rückfahrt. Je nach Kondition wieder über eine ausgearbeitete Tourenstrecke oder auch direkt zum Hotel in Billerbeck. Um 19 Uhr fanden wir uns zu einem opulenten, leckeren 3-gängigen Abendmenu ein. Bei einem guten Glas Wein oder auch Bier und interessanten Fachgesprächen klang der Tag aus.

De deelnemers aan de Eagle Rally 2023 voor Kasteel Cannenburch in Vaassen. Het verslag van het weekend volgt in Triangel 134.

Vraag en aanbod

JULI 2023

Onderdelen Alvis TA21

Info: Hans Noordhoek (2548) – M.
+31 (0)655773147
e-mail: j.noordhoek@planet.nl

Alvis TC21 Mulliner Saloon 1954

Anton Brouwers – (2509)
M +31 (0)653217608
e-mail: anton@brouwershelmond.nl

Triumph TR3A 1959

Jochen Belzer (2662) Düsseldorf
Tel.: +49 (0)211 / 96 559 15
e-mail: jochen.belzer@nv-leasing.de

Alvis TA21 DHC 1951 Tickford

Geert-Jan Schasfoort (2646)
M: +31(0)622556263
e-mail: admin@jhgaugustijn.nl

Alvis Silver Eagle S.G.16.95 hp 4 Light Sports Saloon 1935 – Holbrook

Alvis TA14 Utility – 1947 - Angel Bodies

Jörn Hackländer – (2611)
M +49 (0)1714621182
e-mail: j.hacklaender@t-online.de

Onderdelen Alvis TD 21 Saloon

2 x bevestigingsbeugels voor benzinetank nieuw € 50,-.
Hans van der Meijden (2545) M 0654634252/
e-mail: hansvandermeijden@hetnet.nl

Simon en Marijke van Oostveen

Schotland IAW 2023

Marijke en ik overwogen naar het internationaal Alvis weekend in Crieff te gaan. Met de Alvis leek ons leuk. Enig onderzoek wees uit, dat de overtocht die ons vanuit onze woonplaats het best uit komt, IJmuiden – Newcastle ook veruit de duurste was. Met eten aan boord zou dat snel rond 1400 euro uitkomen. Hoek van Holland- Harwich daar en tegen 460 euro. Maar met de Alvis door heel Engeland toeren? Een dingetje. Ook wilde Marijke het liefst een hele vakantie daar doorbrengen als wij er toch waren en allerlei plekken bezoeken waar wij in de afgelopen 40 jaar eerder zijn geweest. Ook wel een goed idee eigenlijk. Maar om een hele vakantie met de Alvis te toeren maakte Marijke ook wel wat onrustig. Ik kon vooraf eigenlijk weinig informatie vinden over het programma van het weekend. Even Coen gemaild, de Engelse vertegenwoordiger overzee van de club. Coen kon mij weinig verder helpen. Hij zei dat het erg duur zou worden om daar te zijn. Allemaal oude mannen bij die club en teveel commissies die niet communicerden met elkaar. Hij ging in ieder geval niet. Weinig bemoedigend allemaal. Wij besloten uiteindelijk met de gewone auto op pad te gaan en onze eigen hotels te regelen en dan in het weekend in Crieff te overnachten, zodat wij terplekke wel zouden zien. Dan blijven wij gewoon eigen baas. Is altijd wel prettig vinden wij. Dan hoeven wij al die toespraken bij het diner ook niet allemaal aan te horen.

In de week vooraf aan het weekend zijn wij al via Harwich naar Lincoln gereden waar ik nog bij de Rimmer Bros langs

Schottland IAW 2023

Marijke und ich überlegten, zum internationalen Alvis-Wochenende in Crieff zu fahren. Wir hatten die Absicht mit unseren Alvis zu fahren. Einige Nachforschungen ergaben, dass die für uns günstigste Überfahrt von unserem Wohnort Zwanenburg über IJmuiden - Newcastle, auch bei weitem die teuerste war. Mit Essen an Bord käme man schnell auf rund 1.400 Euro. Hoek van Holland - Harwich war mit 460 Euro viel billiger. Aber eine Tour durch ganz England mit dem Alvis? Auch so ein Ding. Marijke zog es auch vor, unseren Urlaub dort zu verbringen, und alle Orte zu besuchen, an denen wir in den letzten 40 Jahren schon einmal gewesen waren. Eigentlich auch eine ganz gute Idee. Aber einen ganzen Urlaub lang mit dem Alvis zu reisen, machte Marijke auch ein bisschen unruhig. Ich konnte im Vorfeld nicht wirklich viele Informationen über das Programm des IAW finden. Also schrieb ich eine E-Mail an Coen, den Overseas Representative. Coen konnte mir nicht viel weiterhelfen. Er sagte, es wurde sehr teuer sein, ein Verein von alten Männern und zu viele Ausschüsse, die nicht miteinander kommunizieren. Auf jeden Fall würde er nicht mitfahren. Wenig Ermutigung von allen Seiten. Schließlich beschlossen wir, mit dem normalen Auto zu fahren, uns selbst um Hotels zu kümmern und am Wochenende in Crieff zu bleiben, damit wir uns vor Ort ein Bild machen könnten. Dann wären wir einfach unser eigener Chef. Das gefällt uns besser, und dann müssen wir uns beim Abendessen nicht diese ganzen Reden anhören.

In der Woche vor dem IAW sind wir über Harwich nach Lincoln gefahren, wo ich bei Rimmer Bros Teile für unsere

wilde gaan voor onderdelen voor onze Triumph Tr 2 . Altijd handig om dat zelf te doen want sinds de Britten niet meer bij de EEG zitten scheelt dat veel tijd en geld.

Daarna een paar dagen in York door gebracht.

Een prachtige stad waarvan ik iedereen aan kan raden deze te bezoeken. Toen op weg naar Crieff, maar onderweg nog bij een in Schotland wonende Nederlandse vriendin langs geweest. Zij woont daar inmiddels al veertig jaar en mist het drukke gekrioel in Zwanenburg beslist niet. In Crieff bleek ons Gasthouse 5 minuten lopen van het Crieff Hydro hotel te zijn. Hier hadden de Alvis leden hun onderkomen.

Op zaterdag middag reden wij even naar het Hydro hotel waar alle Alvissen al op het parkeer terrein stonden. Het was pas half 3 en iedereen zat al binnen aan de borrel. De bewaker van het Alvis wagenpark vertelde ons dat er 's morgens een korte rit in de omgeving was gemaakt. Wij hebben wat foto's gemaakt en hier en daar een praatje. Ik vertelde dat ik reporter van het Nederlandse Alvis bulletin was en over het Internationaal weekend een artikel zou schrijven. Men keek mij wat schaapachtig aan en nam het voor kennisgeving aan. Vermoedelijk hebben zij nog nooit van een ander bulletin dan de hunne gehoord of zij geloofden niet dat ik een reporter was.

De volgende morgen weer samen naar het evenement, wat op een groot grasveld bij het hotel plaats vond. De eigenaar van het Hydro hotel blijkt ook een liefhebber van oldtimers te zijn met de nadruk op bussen en vrachtwagens.

Vanuit een oude dubbeldekker werd de catering verzorgd.

Op het veld een leuke selectie van Alvissen, keurig op leeftijd volgorde opgesteld zoals gewoonlijk.

Er waren 55 deelnemers, wat weinig is voor een internationaal weekend. De reden is vermoedelijk dat het voor mensen uit Zuid Engeland ver rijden is naar Crieff. Ook beginnen de leden net als bij ons echt oud te worden. Veel leden bewegen zich over het veld voort met allerlei ondersteunende hulpmiddelen om overeind te blijven. Maar als zij achter het stuur van hun Alvis zitten dan stralen zij. De speaker vroeg zich af waar alle buitenlanders waren. Meestal zijn er wel Nederlanders aanwezig vertelde hij, maar die zijn er nu ook niet. Hij vroeg zich af of dat nog een gevolg was van Corona. Er waren v.n. naoorlogse drie liter modellen. Ook enkele mooie oude vooroorlogse Alvissen waarvan het een genoegen was om naar te kijken. Een enkel voorwiel aangedreven model en een vrij modern Alvis pantser voertuig. Op een kraam konden leden hun onderdelen aanbieden en een ondernemer uit de

Triumph Tr 2 besorgen wollte. Es ist immer praktisch, das selbst zu machen, denn seit die Briten nicht mehr Teil der EU sind, spart man damit viel Zeit und Geld. Wir haben dann ein paar Tage in York verbracht. Eine wunderschöne Stadt, die ich jedem empfehlen kann. Dann ging es weiter nach Crieff, und auf dem Weg dorthin besuchten wir eine niederländische Freundin, dieschon seit vierzig Jahren in Schotland lebt. Sie vermisst das geschäftige Treiben in Zwanenburg überhaupt nicht. In Crieff stellte sich heraus, dass unser Gästehaus nur fünf Gehminuten vom Crieff Hydro Hotel entfernt war, wo die Alvis-Mitglieder ihre Unterkunft hatten.

Am Samstagnachmittag besuchten wir kurz das Hydro Hotel, wo alle Alvis bereits auf dem Parkplatz standen. Es war erst 14.30 Uhr und alle waren schon drinnen und tranken etwas. Der Wächter der Alvis-Flotte erzählte uns, dass am Morgen eine kurze Fahrt in der Gegend gemacht worden war. Wir machten Fotos und unterhielten uns hier und da. Ich erzählte ihnen, dass ich Reporter für das niederländische Alvis-Bulletin sei und einen Artikel über das internationale

Wochenende schreiben würde. Die Leute schauten mich etwas dümmlich an, und dachten wohl ich würde mich wichtig machen. Vermutlich hatten sie noch nie von einem anderen Bulletin als ihrem eigenen gehört, oder sie glaubten nicht, dass ich ein Reporter war. Am nächsten Morgen gingen wir wieder gemeinsam zu der Veranstaltung, die auf einer großen Wiese in der Nähe des Hotels stattfand. Der Besitzer des Hydro-Hotels entpuppte sich ebenfalls als Oldtimer-Liebhaber mit Schwerpunkt auf Busse und Lastwagen. Das Catering wurde von einem alten Doppeldecker geliefert. Auf dem Feld eine schöne Auswahl an Alvis, und

wie immer fein säuberlich nach Alter geordnet. Es gab 55 Teilnehmer, was für ein internationales Wochenende wenig ist. Der Grund dafür ist vermutlich, dass es für Leute aus Süden England eine lange Fahrt nach Crieff ist. Außerdem werden die Mitglieder, wie bei uns, langsam wirklich alt. Viele Mitglieder bewegen sich auf dem Feld mit allen möglichen Hilfsmitteln, um aufrecht zu bleiben. Aber wenn sie hinter dem Lenkrad ihres Alvis sitzen, strahlen sie. Der Redner fragte sich, wo die ganzen Ausländer seien. Normalerweise seien Niederländer anwesend, sagte er, aber jetzt seien sie auch nicht da. Er fragte sich, ob das eine weitere Folge von Corona sei. Es gab Nachkriegsmodelle mit drei Litern Hubraum. Auch einige schöne alte Vorkriegs-Alvis, die man sich gerne anschaut. Ein einzelnes Modell mit Vorderradantrieb und ein ziemlich modernes gepanzertes Alvis-Fahrzeug. An einem Stand konnten die Mitglieder ihre Teile anbieten, und ein Unternehmer aus der Gegend war mit seinem Reparatur-/Restaurierungsgeschäft anwesend. Das Schöne daran war, dass ich neun Jahre zuvor zu diesem Mann gekommen war,

omgeving was met zijn reparatie/ restauratiebedrijf aanwezig. Het leuke daaraan was dat ik negen jaar daarvoor bij deze man terecht was gekomen toen ik problemen had met de versnellingsbak van onze Tr 2. Volkomen toevallig kwamen wij toen bij hem terecht op onze reis door Schotland. Wij werden toen goed door hem geholpen en nu treffen wij hem daar aan.

Hij had een mooie speed 25 te koop. Het hele gebeuren maakte op ons een wat gezapige indruk. Leuk om even aan te gaan als je er toch bent, maar zij die thuis zijn gebleven hebben volgens mij de goede keus gemaakt , al snap ik dat dit mogelijk voor de organisatoren niet leuk is om te horen. We vertalen het dus maar niet. Voor Marijke kreeg de dag trouwens een leuke wending toen er een piperband het terrein op kwam marcheren. Ik vind het oorlogsmuziek, bedoeld om de vijand te verjagen. Marijke wordt er helemaal gelukkig van. Na de middag hadden wij het wel gezien en zijn een wandeling gaan maken. De dagen erna is er door een deel van de deelnemers nog een tocht door Schotland gemaakt. Hoewel wij in hetzelfde gebied verbleven hebben wij geen Alvis meer gezien.

Wij zijn de volgende dag verder gegaan met onze geweldige vakantie en hebben veel mooie dingen gezien. Wel vonden wij het land erg was veranderd sinds wij er negen jaar geleden voor het laatst waren. Het land leek wel opgedroogd te zijn. Voorheen kwam er overal water uit de heuvels lopen en zag je overal watervallen. Overal liep je te soppen in het verleden. Het is er nu bijna zo droog als in Zuid Frankrijk. Sommigen maken zich hier erg ongerust over, maar net als hier denken anderen weer dat het wel goed gaat komen. Wij zijn nog 5 dagen op het voormalige eiland Skye en in het noorden van de Highlands geweest en daarna nog enkele dagen in het Lake District. Uiteindelijk kwam ook daar weer een einde aan en na twee weken Groot Brittannië bracht de boot bij Harwich ons weer veilig thuis. Ook wel weer fijn.

Simon van Oostveen.

dort waren. Das Land schien ausgetrocknet zu sein. Früher kam überall Wasser aus den Hügeln und man konnte überall Wasserfälle sehen. Überall, wo man hinging, konnte man in die Vergangenheit eintauchen. Jetzt ist es fast so trocken wie in Südfrankreich. Einige sind sehr besorgt darüber, aber wie hier, denken andere wieder, dass es in Ordnung sein wird. Wir verbrachten weitere fünf Tage auf der Isle of Skye und in den nördlichen Highlands, und dann noch ein paar Tage im Lake District. Schließlich ging auch das zu Ende, und nach zwei Wochen in Großbritannien brachte uns das Schiff wieder von Harwich sicher nach Hause. Auch schön, wieder zu Hause zu sein.

Simon van Oostveen.

als ich Probleme mit dem Getriebe unseres Tr 2 hatte. Völlig zufällig sind wir damals auf unserer Reise durch Schottland bei ihm gelandet. Wir waren damals gut bei ihm aufgehoben und fanden ihn nun dort wieder. Er hatte einen schönen Speed 25 zu verkaufen. Das Ganze machte einen etwas behäbigen Eindruck auf uns. Diejenigen, die zu Hause geblieben sind, haben meiner Meinung nach die richtige Wahl getroffen, auch wenn ich verstehne, dass das für die Organisatoren vielleicht nicht so lustig ist. Deshalb werden wir es nicht übersetzen. Für Marijke nahm der Tag übrigens eine schöne Wendung, als eine Dudelsackkapelle auf das Gelände marschierte. Ich glaube, es ist Kriegsmusik, um den Feind zu vertreiben. Marijke freut sich sehr darüber. Am Nachmittag hat es uns gereicht und wir machten einen Spaziergang. In den folgenden Tagen unternahmen einige der Teilnehmer eine weitere Tour durch Schottland. Obwohl wir in der gleichen Gegend blieben, sahen wir keine Alvis mehr.

Am nächsten Tag setzten wir unseren tollen Urlaub fort und sahen viele schöne Dinge. Allerdings mussten wir feststellen, dass sich das Land sehr verändert hat, seit wir vor neun Jahren das letzte Mal

Van plan om een special te maken? Gooi uw oude saloon body niet weg!!!

Andre Hillebrand

Onderweg varend door Friesland kwamen wij een bijzonder voorbeeld tegen van een tweede leven voor een saloon body. De eigenaar van deze Packard uit de 50er jaren heeft een bijzondere bestemming gevonden voor de carrosserie van zijn auto. Het varen zit de Friezen in het bloed, en er zijn bijna net zoveel waterwegen als landwegen in Friesland, dus de keuze was snel gemaakt. De achterkant was afgedekt met een hoes, maar we konden wel door een raam naar binnen kijken, en bood een blik op het originele dashboard, en een glas in lood deur naar het achterdek. Of deze creatie ook in aanmerking komt voor een plaatsje op de lijst van het varend erfgoed is de vraag, van mij zou het mogen.

André

Planen Sie den Bau eines Spezials? Schmeißen Sie Ihre alte Karosserie nicht zum alten Eisen!!!

Bei einer Bots Fahrt durch Friesland stießen wir auf ein besonderes Beispiel für ein zweites Leben für die Karosserie einer ehemaligen Limousine. Der Besitzer dieses Packard aus den 1950er Jahren hat eine besondere Verwendung für die Karosserie seines Autos gefunden. Den Friesen liegt der Bootssport im Blut, und in Friesland gibt es fast so viele Wasserwege wie Landstraßen, so dass die Wahl schnell getroffen war. Das Heck war mit einer Abdeckung versehen, aber wir konnten durch ein Fenster hineinschauen, das den Blick auf das originale Armaturenbrett und eine Buntglastür zum Hinterdeck freigab. Ob sich diese Kreation auch für einen Platz auf der Liste des maritimen Kulturerbes qualifiziert, bleibt noch offen, Ich habe kein Problem damit...

André

British Car Club Day

Rob Claasen - registersecretaris

Op dit moment wordt gewerkt aan de voorbereidingen voor de British Car Club Day die op 22 oktober gehouden wordt in de Expohal in Houten. De Alvis Owner Club Nederland doet voor het eerst mee en in totaal zijn maar liefst 21 Engelse merkenclubs aanwezig op dit zeer interessante evenement. Naast kennismaken met Engelse automerken waar je normaal niet zo veel over hoort worden er onderdelen en auto's aangeboden en is er ook een mogelijkheid om zelf onderdelen te koop aan te bieden. Het evenement trekt terecht steeds meer bezoekers en het is echt de moeite van een bezoekje waard. Paul Fechner en Rob Claasen hebben de organisatie van de Alvis stand op zich genomen. Wij houden u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen, maar noteer 23 oktober alvast in uw agenda!

Goed om te weten - TE 21 luchtfILTER

Luchtfilters voor de TE 21 zijn niet meer op elke hoek van de straat te koop en ze in Engeland bestellen is ook geen pretje vanwege de douane.

Het volgende luchtfILTER van de MGB GT past goed en is op internet en bij veel lokale leveranciers verkrijgbaar voor minder dan €10 per stuk.

Franz Otto

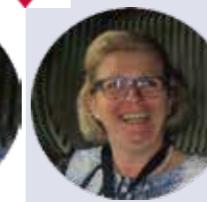
Luftfilter für den TE 21 bekommt man nicht mehr an jeder Ecke und der Einkauf in England macht aufgrund des Zolls wenig Spaß.

Folgender Luftfilter vom MGB GT passt gut und ist im Internet bei vielen lokalen Anbietern für unter 10 Euro das Stück erhältlich.

ALVIS

ALVIS

Hans en Frederike van Tongeren

Fire Flight 2023 Billerbeck - Zondag

Na een geweldige dag gisteren, eindigend met een diner met de lekkerste soep, ooit gegeten (heb er ook twee gehad, tuinkers-soep met room).

Beginnen we nu aan de laatste dag Zondag 14 Mei. Met een uitgebreid ontbijt, dan de briefing om half 10.00 en na het uitdelen van de Kanzi appelen, vertrekken we voor een rit van ongeveer 34 km door de prachtige glooiende omgeving van het Hotel naar Burg Vischering in Lüdinghausen, waar we een rondleiding krijgen over de geschiedenis van en over het ontstaan van de burcht van de familie Droste zu Vischering, gesticht in 1480. Aangekomen een drukte van jewelste daar het, én Moederdag is, maar ook de jaarlijkse "Wandertag" van kasteel naar kasteel (er zijn er vier). Lopend vanaf het parkeerterrein door de oude toegangspoorten en over ophaalbruggen komen we langs de kasteelwinkel en het oude kerkje (1679) op het binnenterrein, waar brood gebakken wordt en een terras is, waar we koffie kunnen drinken. De gids Michael meldt zich om 11.30 voor de rondleiding in het Nederlands (een knappe combinatie van Nederlands, Duits en Engels!), die ruim anderhalf uur duurt, en erg interessant is maar ook wel wat lang. De geprojecteerde bewegende beelden op de muren van de ridderzaal waren prachtig en onze gids, die al ruim 19 jaar rondleidingen geeft was zeer gepassioneerd over "zijn" kasteel. (zie de vele foto's) nadien werden we verwacht in de Stallen, voor een afscheidslunch met royaal gevulde soep en "Torte"

Fire Flight 2023 Billerbeck - Sonntag

Nach einem großartigen Tag gestern, der mit einem Abendessen mit der köstlichsten Kressesuppe mit Sahne, die ich je gegessen habe (ich hatte zwei!)

endete, fängt nun den letzten Tag an, Sonntag, den 14. Mai. Erst ein üppiges Frühstück, und dann um 9.30 Uhr Briefing und nach dem Verteilen der Kanzi Äpfel, machten wir uns auf den Weg. Eine Fahrt von ca. 34 km durch die schöne hügelige Umgebung des Hotels zur Burg Vischering in Lüdinghausen, wo wir während einer Führung mehr erfahren über die Geschichte und den Ursprung der 1480 gegründeten Burg der Familie Droste zu Vischering. In Lüdinghausen angekommen herrschte ein reges Treiben, denn es ist nicht nur Muttertag, sondern auch der jährliche Wandertag von Burg zu Burg (es gibt vier davon). Vom Parkplatz aus geht es durch die alten Eingangstore und über Zugbrücken, vorbei am Burgladen und der alten Kirche (1679) in den Innenhof, wo Brot gebacken wird und es eine Terrasse gibt, auf der man Kaffee trinken kann. Führer Michael meldet sich um 11.30 Uhr für die Führung auf Niederländisch (eine Kombination aus Niederländisch, Deutsch und Englisch!), die über eineinhalb Stunden dauert und sehr interessant war, aber auch etwas lang.. Die projizierten bewegten Bilder an den Wänden des Rittersaals waren wunderschön und unser Führer, der seit über 19 Jahren Führungen macht, war sehr begeistert von "seiner" Burg. (siehe die vielen Fotos) Anschließend wurden wir im Stall zu einem Abschiedsessen mit reichlich Suppe und "Torte" erwartet.

Jammer, dat er al zoveel leden vóór de lunch afhaakten, we bleven maar met een klein clubje over die hier gebruik van maakten. Op tijd, zodat iedereen nog voor donker thuis kon zijn, namen wij afscheid van iedereen.

Het was een zeer geslaagd weekend met bijzondere dank aan de geweldige organisatie door Jörn en Ulli Häcklander, graag volgend jaar weer?

Schade, dass so viele Mitglieder schon vor dem Mittagessen ausfielen, so dass nur eine kleine Gruppe hieran teilnahm. Um rechtzeitig, vor Einbruch der Dunkelheit zu Hause zu sein, verabschiedeten wir uns von allen.

Es war ein sehr erfolgreiches Wochenende mit besonderem Dank an die großartige Organisation von Jörn und Ulli Häcklander, wir hoffen auf ein Wieder so eine schöne Tour im nächsten Jahr?

HERRINERING DEELNAME

Classic Days Festival of Culture & Motoring-Lifestyle

4 – 5 – 6 august 2023

Greenpark Düsseldorf

Beste leden van de Alvis Owner Club Nederland,

Met veel enthousiasme heeft ons Duitse lid Franz Otto er voor gezorgd dat de Alvis Owner Club Nederland aan het Classic Days Festival of Culture & Motoring-Lifestyle kan deelnemen. Je kunt zelf de dag kiezen waarop je zou willen deelnemen. Neem contact op met Franz. Ben je de Duitse taal niet machtig, geen probleem, Franz beheert de Engelse taal perfect zowel in woord als geschrift. Vind je dit te omslachtig neem dan contact op met onze evenementencommissaris Wim Morrenhof evenement@alvisocn.com en hij zal je graag helpen met je aanmelding.

Franz Otto T. +491726718239 E. franz.otto@hotmail.de

Franz is terug te vinden op de ledenlijst, lidnummer 2654

